

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa: **JUDr. R. H.** narodený X., bytom v B., M. č. X., zastúpeného JUDr. Cvetanou Kučerkovou, advokátkou v Bratislave, Záhradnícka ul. č. 70, proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. novembra 2011, č. k. 8Sd/49/2010-42, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. novembra 2011, č. k. 8Sd/49/2010-42 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne z 26. apríla 2010 číslo X.X. v spojení s rozhodnutím zo 6. decembra 2010 číslo X.X. **z r u š u j e** a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odporkyňa **je povinná** zaplatiť navrhovateľovi do rúk jeho právnej zástupkyne JUDr. Cvetany Kučerkovovej náhradu trov konania vo výške 254,22 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 2. novembra 2011, č. k. 8Sd/49/2010-42 podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne z 26. apríla 2010 číslo X.X. v

spojení s rozhodnutím zo 6. decembra 2010 číslo X.X., ktorým podľa § 21, § 96 ods. 3 a 4 a § 173i ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“), § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a článku 33 Dohovoru č. 128, o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. (ďalej len „Dohovor č. 128“) navrhovateľovi od 6. augusta 2003 znížila starobný dôchodok na sumu 2 314 Sk mesačne. Súčasne mu od 1. februára 2004 a od 1. decembra 2004 zvýšila starobný dôchodok podľa § 293a, od 1. júla 2005 podľa § 293az, od 1. augusta 2006 podľa § 293k, od 1. augusta 2006 podľa § 261 ods. 3, od 1. januára 2009 mu vykonala prepočet starobného dôchodku na menu Euro podľa § 293ar a následne od 1. júla 2006, od 1. júla 2007, od 1. júla 2008 a od 1. júla 2009 podľa § 82 zákona o sociálnom poistení, vykonala úpravy dôchodku, ktorý od 1. januára 2010 vypočítala na sumu 165,70 € mesačne.

V odôvodnení súd prvého stupňa uviedol, že rozhodnutie odporkyne spolu so zmenovým rozhodnutím sú vecne správne a zákonné, lebo odporkyňa pri rozhodovaní postupovala obdobným spôsobom ako v inej veci, vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 9So/214/2008. Tvrdil, že žiadna z častí výsluhového dôchodku neobsahuje ustanovenia, z obsahu ktorých by bolo možné vyvodiť záver, že o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok a výšku jeho sumy odporkyňa rozhodla s poukazom na prípadné priznanie výsluhového dôchodku. Za preukázanú považoval skutočnosť, že navrhovateľ vykonal profesionálnu službu v rozsahu, zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok.

Krajský súd neúspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania s poukazom na § 250k ods. 1 OSP.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že rozhodnutie odporkyne je v rozpore s článkami 1,7,12,39 a 50 Ústavy Slovenskej republiky, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný, lebo jeho odôvodnenie nezodpovedá § 157 ods. 1 OSP. Ďalej namietal, že navrhovateľovi bol priznaný príspevok za službu, ktorá dávka nie je výsluhovým dôchodkom, lebo za takýto dôchodok sa iba považuje. Podotkol, že nárok na výsluhový dôchodok a nárok na starobný dôchodok nepodmieňujú tie isté sociálne udalosti. Označil za nezákonné rozhodnutie odporkyne, ktorá znížila navrhovateľovi výšku starobného

dôchodku, lebo zákonné podmienky na krátenie starobného dôchodku navrhovateľa podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 neboli dané. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a súčasne žiadal náhradu trov celého konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa §173i ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení policajnt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby, ktorí vykonávali profesionálnu službu v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok alebo ktorým bol priznaný invalidný výsluhový dôchodok a ktorým v období od 1. júla 2002 do 30. júna 2003 Sociálna poisťovňa priznala starobný dôchodok alebo pomerný starobný dôchodok, Sociálna poisťovňa rozhodne o nároku na starobný dôchodok alebo o nároku na pomerný starobný dôchodok podľa predpisov účinných po 30. júni 2003.

Podľa § 110 ods. 4 zákona č. 100/1970 Zb. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) v spojení s § 156 ods. 6 zákona č. 410/1991 Zb. a s § 284 ods. 2 a § 210 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., pred účinnosťou zákona č. 328/2002 Z.z. nárok na príspevok za službu (výsluhový príspevok) patril najdlhšie do dosiahnutia 60 rokov veku, t.j. veku potrebného pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa § 21 ods.1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

Podľa § 124 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z príspevky za službu, na ktoré vznikol nárok podľa § 110 až 114 zákona č. 100/1970 Zb. od 1. januára 1971 do 9. marca 1992 a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa považujú za výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu jeho účinnosti, a zvyšujú sa od tohto dňa o 2 % tejto výšky za každý skončený rok trvania služobného pomeru.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľovi bol po skončení služobného pomeru príslušníka Policajného zboru s účinnosťou od 1. decembra 1991 priznaný príspevok za službu podľa § 110 až 114 zákona č. 100/1970 Zb. o služobnom pomere príslušníkov ZNB v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1970 Zb.“), ktorý má charakter štátnej sociálnej dávky. Pre nárok na príspevok a jeho výšku mu bola zhodnotená doba služobného pomeru celkom 28 rokov a 4 mesiace. Dostatočne bolo preukázané, že pre určenie výšky príspevku za službu nebola rozhodujúca okolnosť, že navrhovateľ vykonával službu v I. alebo v II. kategórii funkcií.

Podľa názoru odvolacieho súdu príspevok za službu podľa § 124 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z.z. má aj naďalej charakter štátnej sociálnej dávky a nie je výsluhovým dôchodkom podľa § 38 a nasl. zákona č. 328/2002 Z.z., hoci sa za taký dôchodok považuje. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že cieľom zákona bolo zabezpečiť ďalšie poskytovanie dávok výsluhového zabezpečenia, ktoré zákon č. 328/2002 Z.z. nepozná, a ktoré neprevzal z predchádzajúcich právnych predpisov, týkajúcich sa výsluhového zabezpečenia policajtov.

Zodpovedá skutočnosti, že navrhovateľ nesplnil podmienky pre vznik nároku na výsluhový dôchodok podľa § 38 ani podľa § 137 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., ale pred 1. júlom 2003 splnil podmienky nároku na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 1 písm. c) zákona o sociálnom zabezpečení dovŕšením 55 rokov.

Pri súbehu nároku na príspevok a na starobný, invalidný (čiastočný invalidný) dôchodok alebo na dôchodok za výsluhu rokov (čiastočný dôchodok za výsluhu rokov) podľa predpisov o sociálnom zabezpečení patrí oprávnenému podľa jeho voľby buď dôchodok alebo príspevok (§ 113 ods. 3 zákona č. 100/1970 Zb.).

Odporkyňa na základe žiadosti navrhovateľa právoplatným rozhodnutím z 24. apríla 2003 priznala navrhovateľovi podľa § 21 ods. 1 písm. c) zákona o sociálnom zabezpečení starobný dôchodok od 1. júla 2002, v ktorom započítala dobu zamestnania 28 rokov v I. pracovnej kategórii a 8 rokov v III. pracovnej kategórii, teda pre nárok na starobný dôchodok odporkyňa zhodnotila doby trvania služobného pomeru policajta s prihliadnutím na pracovné kategórie (§ 14 cit. zákona).

Odvolací súd poznamenáva, že vznik nároku na výsluhový príspevok rovnako ako vznik nároku na výsluhový dôchodok nie sú podmienené dovŕšením veku potrebného pre vznik nároku na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení, resp. o sociálnom poistení, ale je založený len na princípe výsluhy, t.j. trvania služobného pomeru počas určeného počtu rokov.

V preskúvanom rozhodnutí odporkyňa starobný dôchodok navrhovateľa upravila znížením vyplácanej sumy v zmysle § 173i ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení, keď nezhodnotila doby profesionálnej služby od 1. augusta 1965 do 30. novembra 1991 v I. pracovnej kategórii.

Z uvedeného § 173i zákona o sociálnom zabezpečení v spojení v spojení s § 12 ods. 2 a § 21 ods. 3 cit. zákona v znení účinnom od 1. júla 2003 (v znení zákona č. 222/2003 Z.z.) vyplýva, že toto ustanovenie možno použiť len v prípadoch, kedy bol starobný dôchodok priznaný osobe, ktorej vznikol nárok na výsluhový dôchodok podľa § 38 alebo § 137 zákona č. 328/2002 Z.z. po 30. júni 2002.

Navrhovateľ nevykonával službu policajta po 30. júni 2002 a nevznikol mu nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z.z. Príspevok za službu sa za výsluhový dôchodok iba považuje, preto nezodpovedá zákonu názor odporkyne, že navrhovateľ vykonával službu v rozsahu, zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok. Z toho dôvodu k zmene starobného dôchodku s poukazom na § 173i zákona o sociálnom zabezpečení a aj na článok 33 Dohovoru č. 128 došlo v rozpore so zákonom.

Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne, preto rozsudok napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 2. novembra 2011, č. k. 8Sd/49/2010-42 zmenil a rozhodnutie odporkyne z 26. apríla 2010 číslo X.X. v spojení s rozhodnutím zo 6. decembra 2010 číslo X.X. zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie (§ 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 OSP) s tým, že v ďalšom konaní a rozhodovaní je odporkyňa viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2, § 250k ods. 1 a § 151 ods. 1 OSP. Navrhovateľ bol v konaní úspešný,

preto mu patrí náhrada trov celého konania. Navrhovateľovi vznikli trovy za právne zastupovanie advokátom, ktorý náhradu trov konania vyčíslil 25. novembra 2001. Advokátovi patrí odmena podľa § 11 ods. 4 a § 14 ods. 1 písm. a/, b/ a d/, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a to za zastupovanie navrhovateľa na súde prvého stupňa za 2 úkony právnej pomoci v roku 2010 (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd, t.j. dvakrát po 55,49 €) a dvakrát paušálna náhrada po 7,21 €, ďalej za jeden úkon právnej pomoci v roku 2011 (účasť na pojednávaní 25. novembra 2011) v sume 57 € a paušálna náhrada 7,41 €, t.j. spolu 189,81 €. V odvolacom konaní advokátovi patrí odmena za jeden úkon právnej pomoci v roku 2011, odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu v sume 57 € s paušálnou náhradou 7,41 €. Spolu náhrada trov konania je 254,22 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová